

Nr 222.

Av herr **Sjöberg**, *angående viss ändring i förordningen om försäljning av vin och öl.*

Sedan många år har Sveriges nykterhetsrörelse påyrkat vinhandelns skiljande från annan handel och yrkande därom har vid flera tillfällen framförts i riksdagen, utan att vinna beaktande. Vinhandeln utövad av speceri- och matvaruhandlare, har alltid i större omfattning än den verkliga vinhandeln givit anledning till dryckenskap. Dessa allvarliga missförhållanden framträda i än skarpare dager sedan, genom den individuella kontrollen, åtkomsten av brännvin försvårats.

Kontroll- och Socialstyrelsen yttrar härom i sitt gemensamma förslag till kristidsrestriktioner, avgivet den 23 december 1915 följande:

»Sedan den individuella kontrollen å utminuterung av brännvin införts, varigenom många missbrukare av brännvin förhindrats verkställa inköp därav, hava dessa missbrukare börjat förtära billigt vin i stor omfattning, i följd varav de syften, som voro avsedda att vinnas genom restriktionerna å brännvinshandeln, i viss mån icke ernåtts. Särskilt synes dylikt missbruk av vin hava framträtt bland de folkklasser, som svårast träffas av dyrtiden. En bidragande omständighet härtill är den, att rättighet att försälja vin till avhämtning medgivits i mycket stor utsträckning och att de i många fall utövas av handlande, som försälja dylikt billigt vin till vem som helst. Ett medel till förekommande av den oemotsägligt ökade förbrukningen av sådant vin bland de bredare folklagren, torde vara att kraftigt inskränka ifrågavarande försäljningsrättigheters antal samt tillse, att sådana rättigheter endast lämnas handlande, beträffande vilka man kan förvänta, att de icke vilja riskera sin affärs anseende och kundkrets genom att försälja billiga viner på ett sätt, som giver upphov till missbruk. Såsom allmän regel synes därför böra uppställas, att försäljning till avhämtning av vin icke må bedrivas i öppen bod i samband med handel med andra varor än alkoholhaltiga eller tillagade alkoholfria drycker eller svagdricka.»

De båda ämbetsverken föreslogo emellertid att Konungens befallningshavande, efter gjord ansökan på grund av särskilda förhållanden måtte äga att medgiva undantag från denna regel, vilket även blev Kungl. Maj:ts beslut. Följden av detta medgivande har emellertid blivit att vederbörande Konungens befallningshavande i regel beviljar speceri- och matvaruhandlande, som förut sålt vin, rättighet att fortsätta denna rörelse.

Vid innevarande riksdag har riksdagens nykterhetsgrupp framburit motion om antagande av ny rusdrycksförsäljningsförordning, vilket förslag jag livligt hoppas måtte bli antaget. För den händelse detta förslag icke skulle bli av riksdagen antaget och då det får anses vara oomtvistligt, att denna vinhandel är till stor fara för nykterhetstillståndet, synes mig alla parter inom riksdagen böra kunna enas om att genomföra sådan ändring av nu gällande vin- och ölhandelsförordning att detta missförhållande upphör.

På grund av det anförda hemställes,

att riksdagen, därest icke ny rusdrycksförsäljningsförordning bliver antagen, beslutar sådan förändring av Kungl. Maj:ts nådiga förordning angående försäljning av vin och öl den 9 juni 1905 att försäljning av vin till avhämtning eller, på rekvisition, till försändning till köparen icke må bedrivas i öppen bod, i samband med handel med andra varor än alkoholhaltiga eller tillagade alkoholfria drycker eller svagdricka.

Hemställes till vederbörande utskott att föreslå den förändrade lydelse av förordningen som ett bifall till motionen påkallar.

Stockholm den 26 januari 1917.

G. W. Sjöberg.